

stem setvinem letu, mora se gledati na odpis davka, ki je zavoljo prejšnjega poškodovanja v postavi vtemeljen ali pa že privoljen, v toliko, da se ne odpiše več davka, kakor na tisto leto sploh od tega zemljišča pride davka.

§ 5. Visokost odpisanja davka se pri kmetijskih pridelkih računi po velikosti storjene škode na naravnem pridelku v teh-le stopinjah:

1. pri vničenju četrti do polovice naravnega pridelka (§ 1. alineja 1.) odpiše se 25 odstotkov letnega davka;

2. pri vničenju polovice do treh četrti naravnega pridelka se odpiše 50 odstotkov letnega davka;

3. pri vničenju treh četrti letnega pridelka odpiše se 75 odstotkov letnega davka;

4. pri vničenju vsega letnega pridelka odpiše se ves letni davek tistega kosa.

(Konec prih.)

Dirkarsko društvo v Celji.

Odbor tega društva predlaga za konjsko dirko, ki se vrši v nedeljo dne 30. septembra 1888 popoldne ob 2. uri na vojaškem vadišči v Spodnji Hudinji poleg Celja, to-le:

1. Vožnja s prvinci. — Darilo je 23 cekinov, med njimi je 80 gold. državnega darila. Enovprežno, z dva- in četirikolesnimi vozovi. Vloga 2 gld., cela odstopnina. Za žebce in kobile iz dosedanjega V. rejnega okraja (obsegajočega okrajna glavarstva Celje, Slovenjigradec, Brežice), ki imajo na sebi obraz tega rejnega okraja, 3 do 5 let stare, ki se še niso v nobeni dirki poskušale. Daljina 2krat dirkin tir, 2 kilometra. 3 oglasila, ali vožnja se ne vrši. 1. Darilo 10 cekinov; 2. darilo 6 cekinov; 3. darilo 4 cekini; 4. darilo 3 cekine; 5. darilo 1 cekin in po ena zastava.

2. Vožnja z domačimi konji. — Društveno darilo je 24 cekinov, enovprežno z dvakolesnimi vozovi. Za konje v Avstro-Ogerske izrejene, ki jih imajo v posesti v Štajarske naseljeni gospodje in ki še niso bili odlikovani pri nobeni dirki. Vloga 5 gld., cela odstopnina. Daljina 3krat dirkin tir 3 kilometr. 5 oglasil, ali vožnja se ne vrši. Konji za dirko namenjeni naj bodo opleteni. 1. Društveno darilo 12 cekinov; 2. društveno darilo 6 cekinov; 3. društveno darilo 4 cekini; 4. društveno darilo 2 cekina in po ena zastava.

3. Vožnja s plemenskimi konji. — Društveno darilo je 33 cekinov, med njimi je 120 gld. državnega darila. Enovprežno z dva- in četirikolesnimi vozovi. Vloga 2 gld., cela odstopnina. Za licencirane žebce in kobile dosedanjega petega rejnega okraja, ki imajo na sebi obraz tega rejnega okraja, ne nad 8 let stare. Pri kobilah se mora z žrebčarskim listom dokazati, da so se v zadnjih treh letih

za pleme rabile. Pleme ali rod pa se mora dokazati pri kobilah, kakor tudi pri žrebcih; k takemu dokazu se zahteva spričalo politične oblasti, občinskega urada one občine, v katerej je bil konj povržen ali izrejen, ali pa licencijski listek. Starost, spol, pleme in posebni znaki dotičnega konja morajo biti v spričalu navedeni in potrjeni.

Daljina 2krat dirkin tir, 2 kilometra. 5 oglasil, ali vožnje ni. 1. Darilo 12 cekinov; 2. darilo 8 cekinov; 3. darilo 6 cekinov; 4. darilo 4 cekini; 5. darilo 1 cekin in po ena zastava.

4. Glavna vožnja. — Darilo je 27 cekinov. Enovprežno z dvakolesnimi vozovi. Vloga 10 gld., cela odstopnina. Za konje vseh dežel in vsake starosti. Daljina 3krat dirkin tir, 3 kilometre. 5 oglasil ali vožnje ni. Konji, ki so za to dirko namenjeni, naj bodo opleteni. 1. Celjsko mestno darilo 15 cekinov; 2. društveno darilo 8 cekinov; 3. društveno darilo 4 cekini in po ena zastava.

5. Mednarodna gosposka vožnja. — Dvovprežno. — Vloga 10 gld. cela odstopnina. Za konje vseh dežel in vsake starosti. Daljina 3krat dirkin tir, 3 kilometre. 3 oglasila ali dirke ni. Dve častni darili in po ena zastava.

Ako se jih pri kakej vožnji la toliko poskuša, kolikor je daril izpisanih, tedaj se zadnje darilo ne razdeli in toraj zadnje došli ne prejme niti darila niti vloge.

Za dirkarska pravila veljajo dirkarske postavbe zveze avstro-ogerskih dirkarskih društev.

Rok za oglasila je do 28. septembra 1888, ob 4. uri popoldne. Oglasila, kakor tudi vsakojake konjske dirke se tikajoča vprašanja morejo se pisмено ali telegrafo izvršiti, vendar morejo biti ob enem vloge priložene ali nakazane, ker oglas postane še le v trenutku položene vloge pravnoveljaven; oglašeni konji morajo biti natančno zaznamljani, ime, pleme, barva, spol in starost popisana, prebivališče in natančni naslov, potreboma barva oglašeničkova pristavljena; ako pa ni on lastnik, mora se tudi slednji imenovati.

Oglasila in vsa konjske dirke se tikajoča vprašanja naj se obračajo na gospoda Antona Marka, c. kr. umirovljenega polkovnika v Celji, Dunajska cesta štv. 6.

Oni konji, ki se poskušajo v vožnji s prvinci, domačimi in plemenskimi konji, morajo se na dan dirke dopoldne točno ob 10. uri na malo vojaško vadišče poleg plinarnice v Celji privedi, da jih pregleda komisija obstoječa iz pet gospodov odbornikov, katerim se pridruži še eden državno izprašan živinozdravnik kot izvedenec; tukaj se vrši tudi žrebanje ali srečkanje.

Domači konji se morajo dostojno izpričati.

pri mizi. Ob 5. uri popoldne stopi v sobo mož, ki nam prinaša iz Ljutomera beli kruh. Ta, kot domačin g. V., začne pripovedovati, da so mati in dva brata g. Vodopivca na smrt bolani. Ta žalostna novica je rahločutnega Miroslava tako presunila, da se je zgrudil raz stola ter za mrtu dom izdihnil svojo dušo. Pokojnik porodil se je v Ormoži l. 1859., kjer mu je bil oče c. kr. biležnik. Dovršivši četirirazrednico Ormoško, podal se je v Ptuj, kjer je absolviral 3 razrede gimnazija. Ker pa so mu med tem oča umrl, drugih pomočnikov pa ni imel, dal je tedaj šoli slovo ter šel v Celje trgovstva se učiti. Tukaj se mu je zelo hudo godilo. Ko se je tega izučil, poda se v Trst, da bi pristopil k pomorskemu vojakom; pa ni bil sprejet, ker je bil še premlad. Od ondot vrnil se je tedaj čez Koroško zopet domov. Kaj je sedaj počel? Šel je zopet v štacuno, katere ni več zapustil. Kot trgovski pomočnik služboval je v Rečici, Rogatci, Krškem in v Kranji pri veletrgovci g. Krisperji; pri njem je bil na podružnici poslovodja. Dve leti služil je tudi cesarja. Ko je prišel od vojakov zopet v Kranj, zbolel je tako hudo, da se je moral podati v domačijo. Ko je zopet ozdravel, odprl je tukaj svojo lastno štacuno in krčmo. Pred lanskim poročil se je z gospodično Dragico Fabijani-jevo, lekarjevo hčerjo iz Škofje-Loke na Kranjskem. Sedaj se le, kot 29-letnemu možu, začele so mu rožice cvesti, pa prav malo si jih je utrgal. Zapustil je čez mero žalujočo soprogo in 9 mesecev starega sinka — Milko-ta. Pokojnik bil je blaga duša: sam svojo suknjo bi bil slekel ter jo podaril ubožcu ali nesrečnejši. Pri požarih bil je tako pogumen, da je večkrat celo na se pozabil. Ako se mu je kedo tožil, da ga — žuli, rekel je vsakokrat sočutno: „Zakaj pa nič ne rečete?“ Bil je pevec in „peti b'lo vse mu na sveti“. Bili pa so mu tudi dani glasi, da smo ga v družbinskih krogih z vso pravico imenovali „Mirni-slavček“ (Miroslav). Večkrat je pripovedoval, kako pojó Savinjski plavičarji. Rad se je ponašal s tem, da je že večkrat na Preširnovem grobu pel. Sprevod bil je jako lep. Krsta bila je vsa pokrita s krasnimi vencami. Ko so č. g. župnik v imenu rodbine izrekli spremeljevalcem hvalo, da so spremili pokojnika k večnemu počitku, in ko so pevci zapeli nagrobnico: „Nad zvezdami“, jokalo je vsako oko. Te črtice naj ponesó tožno vest o smrti pokojnikovej v slovenski svet, katerega je on srčno ljubil. Prijatelje in znance njegove naj opominjajo, da se ga največkrat spominjajo v molitvi; preveč pa naj ne žalujejo. „Saj križ nam sveti govori, Da vid'no zopet se nad zvezdami!“

A. R.

Od Kapele. (Cerkv. svečanost.) Pri nas vršila se je dne 24. junija dvojna svečanost. Svak preč. g. kanonika dr. J. Križaniča, spoštovani

kmet Alojzij Kreft v Očeslavcih, oskrbel je prekrasno podobo Lourdske M. Božje. Očeslavske deklice prinesó lepo okinčano podobo v Hlaponce do Domanjkove kapele. Milostljivi gosp. kanonik, ki so bili naprošeni, da blagoslovijo to altarsko podobo Matere Božje, potrudili so se semkaj ter v spremstvu domačega župnika in velike množine ljudstva šli tje do omenjene kapele naproti. Kakih 250 belo-oblečenih deklic bilo je k redu. Ko vzdignejo sv. matere Božje podobo, zadonijo milozvoneči glasovi iz neštetilnih mladih grl proslavljajo Brezmadežnico z lursko zvonečo pesnijo, in velikanska procesija giblje se tje gor proti cerkvi, kjer je vse natlačeno čakajočega ljudstva stalo med tem, ko je cerkev bila že vsa polna. Ko se dolga vrsta belo-oblečenih deklic v cerkvi prikaže, radostno gledajo vsi proti vratom, bode-li skorej videti tudi podoba Marijina in ko jo ugledajo zapazil si, kako je v marsikaterem očesu zaigrala biserno-svetla solza radosti nad milino, ki sije iz obraza mojstersko izrezljane podobe. Na prirejen prostor postavljeno podobo blagoslovijo preč. g. kanonik ter stopijo na prižnico in vernikom pomen svečanosti razložijo, Marijo njihovemu čestčenju, a njih Marijinemu mogočnemu varstvu priporočijo, potem pa slovesno veliko sv. mešo zapojejo na čast L. M. B. Stregli so jim zlatomešnik preč. g. dekan Jož. Simonič, vlč. g. O. Em. Šlander, kapitulat Admontski in domači župnik. — Po dovršeni službi božji se ljudstvo razide, a zbere se popoldne drugó, ker vršila se je še druga svečanost, — posvečitev namreč povečanega pokapališča. Po opravljeni večernici šlo je ljudstvo moleč na pokališče; strmé je gledalo ondi slovesen obred in — molčalo, utopljeno v misli: „Glej! tukaj bo počitek tudi mojim trudnim kostem“. Utis bil je velik. Počasi se ljudstvo razide in dobro razumevši vzvišeni pomen slavnosti, vrnilo se je tiho domu, ne iskajoč nikakega posvetnega razveseljevanja; duše bile so nasičene s hrano nebeško. Daj Bog, da ta dobrodejni utis nikdar ne izgine iz vernostnih src. Vršitelju slavnosti, preč. gospodu kanoniku dr. Ivanu Križaniču pa, kateri so vročino dneva s toliko požrtvovalnostjo prenašali in ostalim velč. gg. ki so se v povečanje slavnosti sem gor potrudili, vskliknemo hvaležni župljani: Bog Vam plati in Marija!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Vsako poletje počí enkrat glas, naj si nemški liberalci podajo roko v večno zvezo, toda vselej se jim razpočí ta glas o zvezi, kakor puhla repa. Za to ne damo tudi letos na enak glas, ki se sedaj razlega po nemških novinah, nič kaj veliko. — V višjih vojaških krogih se godé spremembe, ne da